

**BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 06-02-2018
No. 2018-04208 (Ruimte)
No. 2018- 04209 (Raad)**

Beste lezer,

Als vertegenwoordigers van de drie grote studentenverenigingen in Maastricht en de Maastrichtse Kamer van Verenigingen, als ervaringsdeskundige wat betreft de kamermarkt voor Maastrichtse studenten, maar met name als bewoners van Maastricht willen wij ons graag uitlaten over het studenten huisvestingsbeleid in deze prachtige stad.

Aan het begin van dit jaar is Catrien de Vries geïnterviewd door twee journalisten die, uit opdracht van de Gemeente Maastricht, in kaart moesten brengen hoe studenten van Maastricht University de stad ervaren. Het doel van het onderzoek was de vraag beantwoorden waarom studenten na hun master of zelfs al na hun bachelor Maastricht verruilen voor een andere stad, doorgaans in de Randstad. Wij nemen aan dat de Gemeente Maastricht dit onderzoek uit heeft gevoerd omdat de huidige trend niet wenselijk is. Maastricht wil in de toekomst haar studenten binden aan de stad.

Wij zien deze stroom van studenten die van het Zuiden naar het Noorden trekken om ons heen gebeuren en wij vinden dat dit niet zo hoeft te zijn. Wij, en alle andere leden van onze verenigingen, beleven een geweldige tijd in deze prachtige stad. Maar studenten zullen zich nooit permanent vestigen in een stad waarin zij zich niet gewenst voelen. Gevoel is natuurlijk iets subjectiefs, en wij snappen ook dat een gemeente er niet zoveel aan kan doen dat studenten met de nek worden aangekeken door de geboren en getogen Maastrichtenaar. Echter, als de gemeente het wesen van studenten uit bepaalde straten beleidsmatig gaat aanpakken wordt ons gevoel van onwelkom zijn iets tastbaars en feitelijks.

Wij begrijpen het idee achter dit nieuwe beleid. Spreiding van verschillende groepen over de stad kan positieve uitwerkingen hebben op het vreedig samenleven van deze groepen. Maar er wordt geen limiet gezet op het aantal young professionals in een straat, het aantal ouderen, of het aantal expats. Want ook deze groepen kunnen overlast verzorgen aan hun burens, of niet participeren in het creëren van buurtgevoel. Tegelijkertijd is eenieder verantwoordelijk voor de leefbaarheid en goede sfeer in de straat, buurt en stad, maar het simpelweg weigeren van een bevolkingsgroep om maar niet te hoeven integreren en naar elkaar toe te leven, is uiteraard onverstandig. Dan had men maar niet moeten besluiten tot het openen van een Universiteit en meerdere hogescholen in de binnenstad en directe omgeving.

Wij vinden het kwalijk dat de gemeente dit beleid door wilt voeren zonder enig alternatief te bieden. Als we niet meer in bepaalde straten mogen wonen, wat is dan uw alternatief? Hoe gaat U zorgen dat het doorvoeren van dit beleid niet wéér een schepje op het toch al onwelkome gevoel zal zijn?

Wij pleiten er dan ook voor dat, mocht u besluiten dit nieuwe beleid voort te zetten en de marktwerking verder te verstoren, de gemeente er dan ook voor zorgt dat er wel voldoende studentenhuizen beschikbaar zijn. En dan geen containers of via een StudentHotel, waarin de kamers zo goed als onbetaalbaar zijn voor de reguliere student.

Bouw geschikte studentenwoningen bij, al is het maar om de studenten van Universiteit Maastricht ook maar enigszins het gevoel te geven dat zij hier niet slechts worden gezien als noodzakelijk kwaad, maar daadwerkelijk geaccepteerd worden als bewoner van de stad Maastricht.

Namens alle Maastrichtse studenten,

Joris van Wel
Voorzitter h.t. der
Studentenvereniging Circumflex

Catrien de Vries
Interim-Praeses h.t.
M.S.V. Tragos

Stijn Zonneveld
Voorzitter der
SV KoKo